

Eesti Foksterjerite Tõuühingu verejälje katse 18.11.2012.a.

Eesti Foksterjerite Tõuühingu verejälje katse 18.11.2012.a.

Läbirääkija kohtunikuga M. Ojaste - ühingu juhataja.

Verejälje katse pidi esmalt toimuma Kõrveküla metsades 25. oktoobril (see aeg oli plaanitud juba 2011 a. oktoobris) läbiräägitud ja kutsutud jahikohtunik M. Mae. Kuna 25 okt. oli lumi maas siis leppisime kokku kohtumise 18. novembriks 2012. Seega oli aega kohtunikul radade märgistusega piisavalt.

Paugukartlikkuse katse sooritati küll asulast kaugel põllu ääres, kust aga vahetult enne katset leidis üks foksterjer üles hundi vere. (koht kus tehti eelmisel päeval hundist foto – oli näha ka verd rohul). Lask sooritati koertest ja nende omanikest ~10m. kaugusel ja lasu tegi kohtunik ise. Suurim pettumus oli, et meid ei juhata tud metsa vaid M. Mae isiklikule põllule. Põld oli asulale ja hajutatud majapidamistele liiga lähedal. Tuul põllul tugev. Esimene verejälje rada oli seatud selliselt, et tuul kandis jahilooma lõhna otse koerale vastu. Ka virtsapütiauto levitas põllu ääres haisu. Lisaks leidsime kraavi äärest raja kõrvalt rebase uru. Seda enam oleks pidanud verejälje raja algus (10 meetri ulatuses) olema märgistatud, et koera juhtida verejäljele.

Jäljetöö algas selliselt, et meie konkreetset jäljeraja algust ei näinud (verd polnud näha, lipikuid-lipukesi ei olnud - seega ei saanud koera kiita ega innustada – 10 m ulatuses on lubatud seda teha). Ka edaspidine rada oli tähistamata. Kohtunikul olid omad märgid – kauguses asuvad puude ladvad, põhupallid jne. Kohati ei mäletanud kohtunik ka ise oma märke. Oli üles seatud 3 rada seitsmele koerale. Omanik ei saanud kindel olla, kas koer liigub jäljel. Tugevama tuuleiili korral tõstis koer pea ja kaotas jälje sest vere-metsse lõhn õhus oli tugevam kui maas. Oleks põllul olnuks põõsaidki!

Kokkuvõtteks: Põld 100%, vastutuult jälg, tähistamata rada, seitsmele koerale ainult kolm rada, virtsa lõhn, paugukartlikkus isegi mitte vana reeglite järgi. Seega 7-st osalejast ei saanud katset kirja mitte keegi! Kui jälg olnuks seatud metsa, siis mõnigi koer suutnuks jälje läbida korrektset.

Tagant järele tundus, et kohtunikul oli kodutöö tegemata ja ei käitunud koerte suhtes heasoovlikult vaid üleolekutundega koeraomanike suhtes. Verejälje rada tuleks edaspidi üles seada ikka kahe osapoole kohalolekul (abikohtunik), et kindel olla kui tihedasti ja kui palju kulutati verd. Ka paugu tegemisel ei tohi koer näha laskjat, seega on abilist vaja. Seoses abilisega läheb osalusmaks kallimaks.

Vaata uusi reegleid mis kehtivad 02.11.2012-st.
<http://jahikoer.ejs.ee/images/dokumentid/jahikatsed/kunsvj.pdf>